

Anotace:	Materiál obsahuje pracovní list zaměřený na rozvoj čtenářské a informační gramotnosti. Žáci doplňují křížovku slovy z textu, logicky je vyvozují.
Šablona:	I/2
Název:	Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti
Téma:	Bystrý čtenář
Autor:	Mgr. Marie Fidrmucová
Očekávaný výstup:	Čte s porozuměním přiměřené texty potichu i nahlas.
Klíčová slova:	Křížovka
Druh učebního materiálu:	Pracovní list
Cílová skupina:	Žák 1. stupně ZŠ
Ročník:	4.
Datum vytvoření:	5.10.2012
Použité zdroje a materiál:	Ester Stará: A pak se to stalo

A pak se to stalo

Ester Stará

O špinavých uších

„Fujtajbl!“ otrásl se odporem každý, kdo jen pohledem zavadil o Rudolfovy uši.

„Mohl bys tam rovnou sázet brambory!“ následovalo většinou. Rudolf byl milý, dokonce i čistotný chlapec, ale uši si zkrátka nemyl. Když mu do uší natekla voda, pochopitelně omylem, vyváděl jako pomínutý. Maminka ho nabádala, aby nedělal rodině ostudu. Tatínek se rozčiloval, že s takovým čunětem nebude chodit mezi lidi. Ale všechno málo platné. Na uši si Rudla nenechal sáhnout. Přes všechna vyhrožování ho toho rána vzali rodiče s sebou do města na nákup. Rudolf nakupování zbožňoval. V hračkářství byl v sedmém nebi a v papírnictví...

Propisky, pastelky, gumy, ořezávátka a vůně nového papíru – prostě nádhera. V květinářství ale začalo Rudolfovi podivně hučet v levém uchu. Zpočátku tomu nevěnoval pozornost. Měli namířeno do železářství, a to je teprve něco – šroubky, matky, podložky, karabinky, není nic krásnějšího. Jenže potom se ozvalo hučení i v pravém uchu.

Co to je?

A právě když maminka kupovala od řezníka kousek hovězího na polévku, prolétlo mu oběma ušima nepřeslechnutelné prasknutí! Rudla se vyděsil:

„Mami, mami! Mám něco s ušima!“

„S tím se moc nechlub,“ odvětila maminka nezúčastněně s očima přilepenýma na ručičce řeznické váhy.

Celou cestu domů Rudolf zarytě mlčel. Tušil, že to s jeho ušima není jen tak.

A PAK SE TO STALO

Když chtěl vstoupit brankou do zahrady, něco ho zastavilo. Nemohl tam, ani zpátky.

„Rudánku, kde jsi?“ nevěnovala maminka Rudovi obvyklou pozornost.

Tatínek totiž rozčileně hodnotil poslední fotbalový zápas a ona mu láskyplně naslouchala. Konečně se na syna otočila:

„Kde se tak loudááááš?!!“

Poslední slovo vyjekla naprosto nekontrolovaně, protože se jí naskytla vsutku nevšední podívaná.

Rudolf vypadal jako jelen šestnácterák zaklíněný v zahradní brance. Z uší mu vyrůstaly větve, na nichž se nedočkavě nalévaly obrovské pupeny.

Po chvíli strnulého úžasu rodiče zdárně vyprostili Rudolfa z branky a začali zkoumat rostlinu z bezprostřední blízkosti.

„Dejte to pryč,“ kňoural Rudla.

Rodiče by synovi rádi pomohli. Jenže jak? Větve byly přirostlé tak pevně, že jakékoli cloumání či kývání s nimi bylo naprosto zbytečné. A použít sekeru, či pilu?

Vyloučeno! To by bylo přinejmenším nerozumné, ne-li šílené.

Zelené pupeny mezitím nabyly velikosti pingpongových míčků.

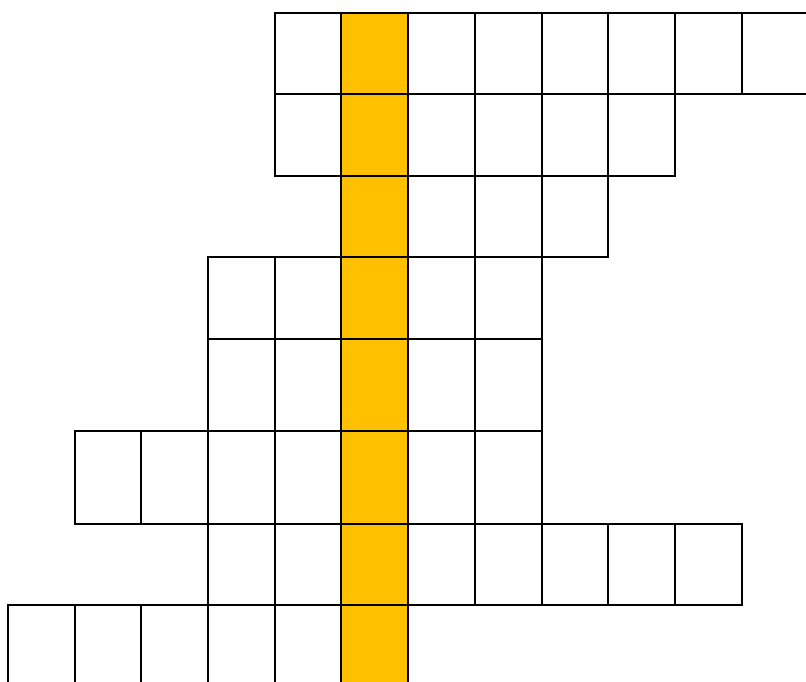
„Nasedat!“ zavelel tatínek. „Ať jsme tam dřív, než nám kluk vykvete!“

Než bys řekl švec, seděli všichni v autě. A než bys řekl dvakrát švec, už vystupovali před **Výzkumným ústavem botanickým.**

Vymysli, jak příběh skončí:

Kdo pozorně četl, křížovku hravě vyluští a bude vědět, CO

ZKOUMÁ BOTANIKA (tajenka).

zelenina

druh masa

smysl

část stromu

zvíře

lichokopytník

co viděl při lupnutí v levém uchu

sportovní hra

co se nalévalo

